

ὑπὸ τῶν δύο ἀνημμένων κανδηλῶν καὶ δεκαπεντάδος κηρίων — τοιοῦτον τὸ θέαμα, ὅπερ εἶδον εἰσερχόμενος. Ἐν τῷ οὕτως ἀτημελήτῳ εἶχε τι τὸ ἀρχαιοπροπέδ καὶ ἐπιβλητικόν. Ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου εἶνε νέος, εὐφυής, ἐγγράμματος, γλυκὺς, μειδιῶν, τιμιώτατος καὶ ἀγαπώμενος διὰ τοῦτο ὑπὸ πάντων, τοιοῦτος, αἶον θὰ κυχόμην εἰς πάντα τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος. Ἄν δ' ἐλειτούργει μόνος θὰ συνεπληροῦτο θαυμασίως ἢ τοῦ ὄλου ἀρμονία. Ἄλλ' ἦσαν ἀκόμη οἱ δύο ἐνοικιασταὶ καλόγηροι, οἱ κάπηλοι αὐταὶ τῆς θρησκείας, οἱ ἐν ὀνόματι ἁγίου ὀνόματος καταληστεύοντες τοὺς ταλαιπώρους χωρικούς. Ἀπαίσιοι ἀμφοτέροι τὰς ὄψεις, ὁ μὲν κοντὸς καὶ σπανίας ἔχων τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας, ὁ δὲ πελώριος, δασὺς καὶ ἐξωσμέενος τὴν εὐρείαν γαστέρα διὰ ζώνης... στρατιωτικῆς — μᾶλλον ἐνωμοτάρχης ἢ ἱερεὺς! Ἀγράμματος, ψάλλοντες ἄλλ' ἀντ' ἄλλων καὶ ἀναγινώσκοντες συλλαβιστά. Ὁμιλοῦντες βήχοντες, παρνιζόμενοι, χασμώμενοι, τοσοῦτον κατέστρεφον τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, τοσοῦτον ἐθεβήλουν τὸν ἱερὸν ἐκείνον τόπον, ὥστε βεβαίως ἂν οἱ παριστάμενοι χριστιανοὶ ἦσαν ἤττον μωρόπιστοι θὰ ἀπεδίωκον αὐτοὺς τοῦ ναοῦ, καὶ οὕτω παυούσης τῆς τελουμένης ἱεροσουλίας, θὰ ἐτελεῖτο ὑπὸ μόνου τοῦ ἀξίου ἱερέως αὐτῶν ἡσυχος, τακτικῆ, εὐσεβῆς ἱεροτελεστία.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐτελέσθη ἁγιασμός ἐν τῇ πλατεῖα τοῦ χωρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἠγίασαν τοὺς ἀγρούς καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν οἱ ἀγρόται. Μετὰ δὲ τὸν ἁγιασμόν περιάγοντες ἀνά τοὺς οἴκους πάντων τὴν ἱεράν εἰκόνα καὶ τὰ ἄγια λείψανα, ἐφορολόγησαν τετάρτην ἤδη φορὰν τοὺς ταλαιπώρους χωρικούς τὴν μεγίστην φορολογίαν, τὴν τοῦ σίτου. Ἐν καταστίχῳ ἐγγράφουσι τί ἕκαστος θὰ δώσῃ... εἰς τὴν Παναγίαν, ὅταν μετρήσῃ τὸ ἀλώνιον του. Καὶ ὁ μὲν δίδει ἐν κροιλόν, ὁ δὲ ἡμισ, καὶ ἡ ὅλη ἐγγραφὴ ἀνέροχεται εἰς κοιλὰ 12, δραχμὰς 100 περίπου... διὰ τὴν Παναγίαν!

Περὶ τὴν 5 ἑσπερινῶν ὥραν ἡ λιτανεῖα ἀνεχώρει μεταβαίνουσα εἰς τὸ γειτονικὸν χωρίον Κορμπάτσι, ἔπρεπε δὲ νὰ συνοδευθῇ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χωρικών. Ἐνδοὺς εἰς τὰς ἐπιμόρους παρακλησεις αὐτῶν, ἠκολούθησα πρὸ πάντων χάριν τοῦ θεάματος.

Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ὁμως ἠγνόουν ν' ἀποζημιωθῶ διὰ τὰς ἀλγεινὰς ἐντυπώσεις τῆς ἡμέρας, οὕτως ὥστε ὁ ἐπίλογος νὰ ἐξιλύσῃ τὸ ὄλον πληκτικὸν σύγγραμμα. Ἐπὶ ὄνου καθήμενος καὶ περιστοιχισμένος ὑπὸ ἑκατοντάδος χωρικών, ἀμφιγενῶν, ἐσκέφθην ν' ἀντικαταστήσω τὰς μέχρι τοῦ νῦν ψαλμωδίας δι' εὐθύμων ἁσμάτων. Ἐγενεῖν ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν νέων, ἐπῆραν θάρρος καὶ ἡ λυγρῆαις, καὶ μόλις παρὰ τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν ἐτελείωσε τὸ τριακοστὸν ἴσως τραγοῦδάκι, δροσερὸν καὶ εὐώδες ὡς γνήσιον ἄνθος τοῦ βουνοῦ.

Οὐδέποτε ὠδοιπόρησα θελκτικώτερον ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν! καὶ ἴσως ἴσως χάριν τῆς ὠδοιπορίας αὐτῆς θὰ συνεχώρουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐλεεινοὺς καλογήρους, ἂν δὲν ἦτο τόσον σύντομος, τόσον ταχεῖα ἢ ἀπόλαυσις ἐκείνη, ἢ ὡς ὄνειρον, ὡς γλυκύτατον ὄνειρον παραμένουσα ἐν τῷ ταμιαυτηρίῳ τῶν ἀγροτικῶν ἀναμνήσεών μου!

5 Ἰουλίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δημοδιδάσκαλος χωρίου διδάσκει τὴν πρόσθεσιν.

— Δὲν εἰμπορεῖτε νὰ προσθέσετε δύο πράγματα διαφορετικά· π. χ. ἐὰν προσθέσετε ἐν πρόβατον καὶ μίαν ἀγελάδα, ταῦτα δὲν κάνουν οὔτε δύο πρόβατα οὔτε δύο ἀγελάδας.

Τοῦτο ἀκούσας εἶ, τῶν μαθητῶν, υἱὸς γαλακτοπώλου, ὑψώνει τὴν χεῖρά του καὶ λέγει·

— Αὐτὸ ἔμπορεῖ νὰ εἶνε ἔτσι μὲ πρόβατα καὶ μὲ ἀγελάδας· ἀλλ' ἐὰν προσθέσωμεν 1 ὄκα γάλα καὶ 1 ὄκα νερὸ, ἔχουμε δύο ὄκαδες γάλα. Τὸ εἶδα νὰ τὸ κάμνη ὁ πατέρας!

* *

Εἰς τὸν φίλον του M*, ὅστις τὸν ἐσυμβούλευε νὰ ἐμβολιάσῃ τὰ παιδιὰ του, ὁ Ἀγαθόπουλος ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἐμβολιασμόν.

— Εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ; ἔλεγε. Ἐγὼ ἐγνώρισα ἓνα παιδί, ἴγερὸ ἴσων τῷ σίδηρο, ποῦ ἂν καὶ τὸ ἐμβόλιασαν, ὅστερα ἀπὸ δυὸ ἡμέρας ἀπέθανε.

— Πῶς! ὅστερα ἀπὸ δυὸ ἡμέρας! . . .

— Ναί, βέβαια· ἔπεσε ἀπὸ ἓνα δέντρο ἕψηλά κ' ἔμεινε ἔς τὸν τόπο . . . Καὶ ὅστερα σοῦ λέγουν ἡμόλιανσε τὰ παιδιὰ σου.

* *

Νεανίσκος, οὕτινος τὸν ἀπαλὸν πώγωνα μόλις ἤρχιζε νὰ καλύπτῃ ἐλαφρότατος χνοῦς, ἠρέσκετο νὰ ξυρίζεται ἀενάως. Προχθὲς πάλιν εἰσέρχεται εἰς κουρεῖον ἵνα ξυρίσῃ τὰς ἀνυπάρκτους τρίχας του. Ὁ κουρεὺς, θέσας τὴν ἐμπροσθὲλαν καὶ σαπωνίσας τὸν ψιλόν του πώγωνα, τὸν ἀφῆκε καὶ σταθεὶς εἰς τὴν θύραν παρατήρει τοὺς διαβάτας. Τοῦτο βλέπων ὁ νεανίας ἀναφωνεῖ πλήρης ἀγανακτήσεως·

— Μὰ τί περιμένεις τόσην ὥραν ἐκεῖ;

— Περιμένω, φίλε μου, νὰ μεγαλώσουν τὰ γένεια σου γιὰ νὰ τὰ ξυρίσω.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὑπῆρξε δυσπρόσιτος κατὰ τῶν κυβερνήσεων, τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτικῶν θεσμῶν τοῦτο προέρχεται, διότι οἱ ἄνθρωποι εἶνε πάντοτε ἔτοιμοι νὰ φορτώσωσιν ἐπὶ τούτων τὴν εὐθύνην τῆς δυστυχίας, ἥτις εἶνε ἀχώρι-

στος από του ανθρώπου, διότι ἐλληρονόμησε ταύτην ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ. Τὴν ἀδικὸν ταύτην τάσιν τῶν ἀνθρώπων ἐξεμεταλλεύθησαν πάντοτε διὰ τρόπου ψευδοῦς καὶ ἀσυνέτου οἱ σύγχρονοι δημοκόποι. Κατ' αὐτοὺς ὁ κόσμος κατὰ φύσιν φαίνεται ὀργανωμένος νὰ καταστῆ τέλειος, καὶ ἀληθὲς ἐνδιαίτημα εὐτυχίας. Ἀποδίδουσι λοιπὸν μόνον εἰς τὰς κυβερνήσεις τὰ μεγάλα κακὰ τοῦ κόσμου, ἅτινα ἐν τούτοις διαμαρτύρονται κατὰ τῆς θεωρίας ταύτης. Νομίζουσι ὅτι ἐὰν αἱ κυβερνήσεις ἐπραττοῦν τὸ ἐκρυτὸν καθῆκον, ἡ γῆ ἤθελε κατασταθῆ παράδεισος. (Schopenhauer).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ 25 μαρτίου, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἰατρικὴ ἐφημερὶς «Lancet» τῆς 17 ἰουνίου 1882, ὁ ἰατρός **Milner Moor** προσεκληθὴν ἕνα ἐπισκεπθῆναι γυναῖκα 31 ἐτῶν, ἀφ' ἧς διὰ τῶν ἐργασιῶν ἐξήχθη θῆλυ τέκνον φέρον δύο κεφαλὰς καὶ δύο λαιμούς. Ἡ μία τῶν δύο κεφαλῶν εἶχεν ἀποκοπῆ κατὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐξαγωγήν τοῦ τέρατος, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ κ. **Moor** μετὰ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ κ. **Dewes** ἀπεκοίμισαν τὴν ἀσθενῆ. Ἐνοεῖται, ὅτι τὸ θῆλυ τέρας ἦτο νεκρὸν πολὺ πρὶν ἐξαχθῆ. Γενομένης αὐτοφίας παρετηρήθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καταφανῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐν ταῖς σπλάγγχοις καὶ τοῖς ὄσσοις ἀνωμαλίας.

Ἐν τῇ 25 μαρτίου, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἰατρικὴ ἐφημερὶς «Lancet» τῆς 17 ἰουνίου 1882, ὁ ἰατρός **Milner Moor** προσεκληθὴν ἕνα ἐπισκεπθῆναι γυναῖκα 31 ἐτῶν, ἀφ' ἧς διὰ τῶν ἐργασιῶν ἐξήχθη θῆλυ τέκνον φέρον δύο κεφαλὰς καὶ δύο λαιμούς. Ἡ μία τῶν δύο κεφαλῶν εἶχεν ἀποκοπῆ κατὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐξαγωγήν τοῦ τέρατος, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ κ. **Moor** μετὰ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ κ. **Dewes** ἀπεκοίμισαν τὴν ἀσθενῆ. Ἐνοεῖται, ὅτι τὸ θῆλυ τέρας ἦτο νεκρὸν πολὺ πρὶν ἐξαχθῆ. Γενομένης αὐτοφίας παρετηρήθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καταφανῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐν ταῖς σπλάγγχοις καὶ τοῖς ὄσσοις ἀνωμαλίας.

Ἐν τῇ 25 μαρτίου, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἰατρικὴ ἐφημερὶς «Lancet» τῆς 17 ἰουνίου 1882, ὁ ἰατρός **Milner Moor** προσεκληθὴν ἕνα ἐπισκεπθῆναι γυναῖκα 31 ἐτῶν, ἀφ' ἧς διὰ τῶν ἐργασιῶν ἐξήχθη θῆλυ τέκνον φέρον δύο κεφαλὰς καὶ δύο λαιμούς. Ἡ μία τῶν δύο κεφαλῶν εἶχεν ἀποκοπῆ κατὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐξαγωγήν τοῦ τέρατος, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ κ. **Moor** μετὰ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ κ. **Dewes** ἀπεκοίμισαν τὴν ἀσθενῆ. Ἐνοεῖται, ὅτι τὸ θῆλυ τέρας ἦτο νεκρὸν πολὺ πρὶν ἐξαχθῆ. Γενομένης αὐτοφίας παρετηρήθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καταφανῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐν ταῖς σπλάγγχοις καὶ τοῖς ὄσσοις ἀνωμαλίας.

Ἐν τῇ 25 μαρτίου, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἰατρικὴ ἐφημερὶς «Lancet» τῆς 17 ἰουνίου 1882, ὁ ἰατρός **Milner Moor** προσεκληθὴν ἕνα ἐπισκεπθῆναι γυναῖκα 31 ἐτῶν, ἀφ' ἧς διὰ τῶν ἐργασιῶν ἐξήχθη θῆλυ τέκνον φέρον δύο κεφαλὰς καὶ δύο λαιμούς. Ἡ μία τῶν δύο κεφαλῶν εἶχεν ἀποκοπῆ κατὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐξαγωγήν τοῦ τέρατος, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ κ. **Moor** μετὰ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ κ. **Dewes** ἀπεκοίμισαν τὴν ἀσθενῆ. Ἐνοεῖται, ὅτι τὸ θῆλυ τέρας ἦτο νεκρὸν πολὺ πρὶν ἐξαχθῆ. Γενομένης αὐτοφίας παρετηρήθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καταφανῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐν ταῖς σπλάγγχοις καὶ τοῖς ὄσσοις ἀνωμαλίας.

Ἐν τῇ 25 μαρτίου, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἰατρικὴ ἐφημερὶς «Lancet» τῆς 17 ἰουνίου 1882, ὁ ἰατρός **Milner Moor** προσεκληθὴν ἕνα ἐπισκεπθῆναι γυναῖκα 31 ἐτῶν, ἀφ' ἧς διὰ τῶν ἐργασιῶν ἐξήχθη θῆλυ τέκνον φέρον δύο κεφαλὰς καὶ δύο λαιμούς. Ἡ μία τῶν δύο κεφαλῶν εἶχεν ἀποκοπῆ κατὰ τὴν μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐξαγωγήν τοῦ τέρατος, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ κ. **Moor** μετὰ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ κ. **Dewes** ἀπεκοίμισαν τὴν ἀσθενῆ. Ἐνοεῖται, ὅτι τὸ θῆλυ τέρας ἦτο νεκρὸν πολὺ πρὶν ἐξαχθῆ. Γενομένης αὐτοφίας παρετηρήθησαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καταφανῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐν ταῖς σπλάγγχοις καὶ τοῖς ὄσσοις ἀνωμαλίας.

(=1]2 δράμιον) καταλαμβάνει δὲ χώρον 3 κυβικῶν ἑκατοστομέτρων, ἔχει ὕψος 16 χιλιοστομέτρων ἥτοι ἐν ἄλλαις λέξεσι καλύπτεται ὑπὸ συνήθους δακτυλήθρας. Ἀποτελεῖται δὲ αὕτη ἐξ 140 διαφόρων τεμαχιῶν συνηρηολογημένων διὰ 52 κοχλιῶν. Τρεῖς σταγόνας ὕδατος ἀκοῦσιν εἰς πλήρωσιν τοῦ λέβητος καὶ κίνησιν τοῦ ἀξιοπεριέργου τούτου μηχανήματος.

Κατὰ τινὰς στατιστικὰς πληροφορίας αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀτμομηχαναὶ ἐξαιρέσει τῶν σιδηροδρομικῶν ἔχουσι 7,000,000 ἵππων δύναμιν, αἱ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς 7,500,000 ἵππων, αἱ ἐν Γερμανίᾳ 4,000,000, αἱ ἐν Γαλλίᾳ 3,000,000 καὶ αἱ ἐν Αὐστρίᾳ 1,500,000. Αἱ τῶν σιδηροδρόμων ἀτμομηχαναὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου συμποσοῦνται εἰς 100,000, ὧν ἡ δύναμις ἰσοῦται πρὸς 30,000,000 ἵππους. Τὸ σύνολον τῆς δυνάμεως ἐπομένως ἀπασῶν τῶν ἀτμομηχανῶν ἀντιστοιχεῖ πρὸς 80,000,000 ἵππους. Ἐὰν ἤδη παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ δύναμις ἐνός ἵππου ἐξισοῦται πρὸς τὴν δύναμιν 10 ἀνδρῶν, τότε ἡ τοῦ ἀτμοῦ δύναμις ἢ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ἐνεργοῦσα παρέχει καθ' ἑκάστην ἐργασίαν, ἣν ἤθελον παρέχει 800,000,000 ἄνδρες.

Ὅντος δὲ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ πλανήτου μας ἴσου περίπου πρὸς 1,500,000,000 ψυχὰς, τοῦ δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν 15—65 ἐτῶν ἴσον πρὸς τὸ 1]3 τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ, ἐξάγεται ὅτι 500,000,000 ἄνδρες εἰσὶν εἰς ἡλικίαν κατάλληλον δι' ἐργασίαν. Ὅθεν ἐκ τῶν ἔνω ὑπολογισμῶν καταφαίνεται ὅτι ὁ ἐφευρέτης τῆς ἀτμομηχανῆς **Watt** ὑπερδιπλασίασε τὰς χεῖρας τῆς ἐργασίας διὰ τῆς εὐεργετικωτάτης εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐφευρέσεώς του.

Ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ τῇ ἀπὸ Νέας Ὑόρκης πρὸς τὸ Σικάγον ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῶν ὡς ἐστιατόρια χρησιμευσῶν ἀμαξῶν, περὶ ὧν πρό τινος ὠμίλησαν αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου καὶ τινες ἄλλοι εἶχον προσκληθῆ κατὰ ταῦτα ὅπως μετάσχουσιν ἐκδρομῆς τινος, καθ' ἣν καὶ ἐγένετο διὰ πρώτην φορὰν χρῆσις τῶν ἐστιατορίων τούτων.

Κατ' ἀμφοτέρως τὰς πλευρὰς τῶν ἀμαξῶν τούτων ἐξώθεν ὑπάρχουσι χρυσοῖς γράμμασιν αἱ λέξεις: «**Pennsylvania Dining Car**». Αἱ θύραι τῶν φέρουσιν ἀργυρὰ κοσμήματα, αἱ ὕλοι εἰσὶ διαφανέστατοι, τάπης δὲ μαλακὸς καλύπτει τὸ ἔδαθος αὐτῶν. Τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων εἰσὶν ἐξ ἀρίστου καὶ πολυτελεστάτου ὑφάσματος, αἱ τράπεζαι καὶ αἱ θύραι φέρουσι πολὺτιμα ἐπ' αὐτῶν ψηφιδωτὰ, τὰ δὲ τῆς τραπέζης σκευὴ εἰσὶν οἷα τὰ τῶν πρώτης τάξεως ἐστιατορίων.

Ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν εἶνε ποικίλος, οἱ δὲ ὑπηρεταὶ φέρουσιν ὁμοιόμορφον λευκόφαιον ἐνδυμασίαν.

Εἰς ἑκάστην ἐστιατόριον παρέπεται ἀμαξὴ χρῆ-